

DEBAT 27. august 2018

Regeringens politik giver ikke et friere, rigere og mere trygt Danmark

I løbet af de næste uger kommer finanslovsforslaget for 2019. I den forbindelse har vi et opråb: Hvis vi skal sikre et friere, rigere og mere trygt Danmark, så er det ikke tid til flere besparelser i det sociale sikkerhedsnet.

Kontakt

Analysechef

Emilie Damm Klarskov

📞 27 35 85 95

✉️ ead@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Emilie Damm Klarskov
Analysechef

Emilie Lichtenberg
Senioranalytiker

I disse år er flere reformer trådt i kraft uden at vi kender den langsigtede regning. Vores bud er, at regeringens politik bliver dyrere end først antaget. Især på to områder har regeringen vist en særlig vilje til at pille ved velfærdsstatens grundsten.

En af disse grundsten er muligheden for en værdig tilbagetrækning for alle lønmodtagere. Tilbage i 2011 vedtog den borgerlige regering under ledelse af Lars Løkke Rasmussen at hæve pensionsalderen og de facto afskaffe efterlønnen. Den højere tilbagetrækningsalder indføres nu med lynets hast, og i dag skal man være 62,5 år for at gå på efterløn. Og hvorfor så det? Svaret kommer prompte fra regeringen: Fordi danskernes levealder stiger.

I medierne er efterlønsreformen gang på gang blevet udråbt til en succes på baggrund af tal, der viser, at flere ældre bliver på arbejdsmarkedet. Og det er da positivt, at flere ældre er i beskæftigelse. Der er desværre en bagside af medaljen.

Samtidig med den stigende beskæftigelse blandt ældre, er der sket en stigning i ledigheden for personer over 60 år. En udvikling som ikke ses for de yngre aldersgrupper. Derudover er tilgangen til førtidspension blandt ældre nu mere end fordoblet, siden efterlønsreformen trådte i kraft. Det viser, at ikke alle kan holde til at blive længere på arbejdsmarkedet. Vi ved, at hver fjerde ufaglærte mand lever mindre end 10 år fra den aktuelle folkepensionsalder. Og vi ved, at ufaglærte har hårdere job med større risiko for nedslidning.

Med reformen blev seniorførtidspensionen indført. Seniorførtidspension har samme kriterier som almindelig førtidspension, men kortere sagsbehandling. Den er dermed designet til at gribe de allermest nedslidte arbejdere, men man kan frygte, at der er en stor gruppe lønmodtagere, som er for raske til førtidspension, men for syge og nedslidte til et arbejdsmarked på fuld tid. Dem skal der også være plads til. Dem, for hvem et år længere på arbejdsmarkedet synes umuligt. Som systemet er i dag, er der ingen mulighed for, at denne gruppe kan trække sig tilbage på værdig vis.

En anden grundsten i velfærdsstaten er, at alle børn skal have gode og lige muligheder for at få et godt liv. Udgangspunktet herfor er, at børn fra familier i alle samfundslag kan vokse op og få en uddannelse, et godt job og et godt familieliv. Alligevel valgte regeringen som et af sine første tiltag at genindføre et kontanthjælpsloft, som betyder, at tusindvis af enlige forsørgere har fået færre penge til rådighed hver eneste måned. 10.000 flere børn lever i dag under fattigdomsgrænsen. En pris regeringen var villig til at betale med udsigten til, at arbejdsudbuddet ville øges ganske lidt.

I dette regnestykke glemmer regeringen, at det har konsekvenser for børnene i de familier, der oplever fattigdom. Faktisk reduceres børns chancer for at få en uddannelse, hvis de blot lever et enkelt år i fattigdom i barndommen. Det samme gælder chancen for at få et job, ligesom der er en negativ effekt på indkomsten som voksen.

Når regeringen sender 10.000 børn under fattigdomsgrænsen, sender de samtidig en regning til fremtidens Danmark. Det er både kortsigtet og uigennemtænkt, når man forsøger at spare penge ved at skære i de offentlige ydelser til nogle af de børnefamilier, som i forvejen havde de laveste indkomster.

I løbet af de næste uger kommer regeringen med deres finanslovsforslag for 2019. I den forbindelse har vi et opråb: Det er ikke tid til flere besparelser i det sociale sikkerhedsnet, men i stedet bør der investeres i de ting, vi ved kan bringe Danmark et bedre sted hen.

For det første bør regeringen investere i de børn, som er ramt af kontanthjælpsloftet. Udover at gøre hverdagen bedre for de mange børn, som i dag er ramt af kontanthjælpsloftet, vil det også være en investering i fremtiden. Ved at løfte 10.000 børn ud af fattigdom, kan regeringen nemlig forbedre udsigterne for fremtidens voksne borgere.

For det andet bør regeringen finde en løsning for de personer, der er for nedslidte til at arbejde, men ikke er syge nok til at få tilkendt førtidspension. På den måde kan man hjælpe en stor gruppe ud af utrykkelig og økonomisk situation. Samtidig bør vi ved at investere i et bedre arbejdsmiljø – både fysisk og psykisk – i højere grad forebygge at folk bliver nedslidte, så de kan holde til et helt arbejdsliv og har friheden til at leve det liv, de ønsker, når de når pensionsalderen. For var det ikke regeringens mål at skabe et friere, rigere og mere trygt Danmark?

Indlægget er bragt i Politiken d. 27. august 2018